

[Ministeren for handel, industri og søfart.] er så vidtgående som den, den tidligere regering havde. Der er ikke sket en direkte tilbageførelse af den bemyndigelse, min forgænger i embedet havde.

Nu siger det ærede medlem hr. Marinus Larsen, at han ikke helt har tillid til mig, hvis der skal gribes ind. Jeg vil gerne her til sige, at hvor det vil være absolut nødvendigt at gribe ind på grund af internationale forhold, på grund af forsyningsmæssige forhold, hvis der opstår begivenheder, som gør det nødvendigt at gribe ind for at holde produktionen i gang, vil jeg naturligvis gøre det, men på den anden side vil jeg ikke gribe ind overfor ganske uvæsentlige ting. Jeg vil, om jeg så må sige, ikke regere med denne bemyndigelse, undtagen det er absolut påkrævet. Endelig er det jo således, at jeg ikke kan gennemføre produktionsreguleringer og rationeringer, medmindre jeg får tilslutning fra vareforsyningsudvalget, og dette kan til enhver tid stille spørgsmål til handelsministeren, hvis der er ting, som man anser for nødvendige.

Det ærede medlem hr. Marinus Larsen var inde på brændselssituationen; jeg har i det andet høje ting på foranledning af hr. Poul Hansen (Slagelse) redegjort for brændselssituationen, og jeg vil derfor ikke på dette sene tidspunkt trætte landstinget med at gentage det, men blot tillade mig at henvise til, hvad jeg har sagt i det andet høje ting. Det er klart, det fremgår også af det, jeg sagde i det andet høje ting, at vi naturligvis har vor opmærksomhed henvendt på dette spørgsmål, og der er i dag i dette høje ting blevet vedtaget en lov om produktion af indenlandsk brændsel. Man vil naturligvis vise den største årvågenhed med hensyn til tilførsel af udenlandsk brændsel og fordelingen af dette.

Jeg tror, det ærede medlem hr. Marinus Larsen vil give mig ret i, at når den forrige regering ikke i oktober måned i fjor havde gennemført en brændselsrationering, ville det være udelukket at gennemføre den i november-december måned. Det er rigtigt, at der har været forhold, der måske ikke var så heldige; jeg har aldrig sagt, at enhver var i stand til at købe brændsel. Jeg har nok vidst, at der var enkelte tilfælde, hvor det var vanskeligt, og derfor har jeg også henledt brændselshandlernes opmærksomhed på dette forhold og henstillet til dem at fordele brændslet så hensigtsmæssigt som muligt.

Det ærede medlem hr. Marinus Larsen

rejste også spørgsmålet om hudeordningen overfor mig. Jeg var lige ved at sige, at jeg beklager meget, at den forrige regering ikke løste hudespørgsmålet, for det er jo ikke noget nyt problem, men jeg vil erkende, at det er et meget vanskeligt spørgsmål, og derfor har den forrige regering formentlig ikke fået det løst. Jeg for mit vedkommende har bestræbt mig for at bruge de midler, jeg har, for at huderne ikke skulle tilbageholdes. Ministeriet har meddelt hudegrossisterne, at vi betragtede det som ulovligt i henhold til en bekendtgørelse, vi har, hvis de tilbageholdt huderne med henblik på at opnå en større fortjeneste. Jeg har endvidere overfor de autoriserede produkthandlere meddelt, at jeg måtte anse det for at være mod forudsætningerne for deres autorisation, at de tilbageholdt huderne, således at man, hvis det var tilfældet, måtte tage det spørgsmål op, om de kunne bevare deres autorisation. Dermed har jeg foreløbig gjort det, som jeg har beføjelse til. Noget andet er, at hele hudespørgsmålet, eller i hvert fald en del af hudespørgsmålet, må bringes til en løsning, og der skal jo optages forhandlinger også på andre områder, hvor hudeproblemet måske vil blive passet ind, så at i hvert fald spørgsmålet om de huder, der falder fra det kød, som bliver eksporteret, vil blive løst i en forhåbentlig meget nær fremtid.

De andre ærede ordførere har ikke stillet mig spørgsmål, og jeg vil derfor indskrænke mig til disse bemærkninger og takke for, at jeg har fået tilslutning til det lovforslag, jeg har fremsat.

Villemoes: Når vi drøfter et så alvorligt spørgsmål, som det, der er baggrunden for denne lovgivning, så er grunden jo netop, som den højtærede handelsminister her har oplyst for os, at der er en række grovvarer, som det kniber at få nok til landet af, dels som følge af, at vi er svage, hvad udenlandsk valuta angår, men også som følge af, at visse lande ikke er leveringsdygtige i en tid som denne, da det meste af verden opruster. Det er overordentlig beklageligt, men vi skal søge at få det ordnet bedst muligt, og derfor hilste jeg det med megen glæde, da ministeriet sendte to af sine medlemmer til England til forhandling om vore import- og eksportforhold, og jeg vil gerne her udtale det håb, at der må komme noget godt ud af det.

Vi ved selvfølgelig, at også England på mange områder er hårdt trængt efter den